

Zij werd bemind van God en van allen die haar kenden.

TER ZALIGE GEDACHTENIS AAN
MEVROUW
FLORENT D'HUYVETTER
geboren MARIA BUCKENS

geboren te St-Maria-Horebeke de 22 augustus 1887
en godvruchtig overleden te Gent

de 15 november 1959

voorzien van de H. H. Sakramenten

Erelid van de H. Hartbond.

Lid van de godvruchtige genootschappen.

Voorzitster van de plaatselijke Boerinnengilde.

Lid van de Beheerraad der zuivelfabriek «De Maagd».

TE DEUM LAUDAMUS! Dank, Heer, duizendmaal dank, voor al het goede en het schone, voor al het stil geluk dat wij van U, langs haar ontvingen die met St Paulus bidden mocht: «Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn levensbaan voleind en het geloof bewaard. Daarom zal de Gerechte mij Zijn vrede schenken en de glorie van het hemels Paradijs.»

Zij was als de sterke vrouw uit het H. Schrift: een trouwe echtgenote, een wijze huisvrouw, een heilige moeder.

Stammend uit een oud diepkristelijk geslacht, omringd door broers en zusters, priesters, kloosterlingen, missionarissen, heeft zij met kundige hand haar grote zielelijkdom rondgedeeld. Voor haar was leven: geven!

Zij gaf aan allen en aan ieder: als wijze, ervaren raadgeefster en trouwe, dienende vriendin. Zij gaf aan haar gezin: haar beste krachten in eindeloze, liefdevolle, zelfvergeten toewijding. Zij schonk de Kerk haar kinderen: «haar missionarissen.» Zij gaf aan God: haar rijkgevuuld leven en haar schone ziel.

Het is dan wel geen toeval dat door haar laatste levensdagen het tema van de «dankbaarheid» zó op de voorgrond trad: zij had een woord van dank voor iedere kleine dienst of liefdevol bijstaan op de lippen spelen.

Omdat zij veel gegeven heeft kon zij met innige ontroering en diepe overtuiging «dank U» zeggen.

God heeft haar levensoffer nu aanvaard en haar bij vader thuisgebracht.

Weent dus niet, dierbare kinderen, familieleden en vrienden, en gij vooral, mijn dochter, die in mijn laatste ziekte als een engel mij steeds met eindeloze zorgen hebt omringd.

Weent niet als die geen hoop hebben. Want al valt dit afscheid nog zo zwaar ... 't is toch maar tijdelijk. Laten we God liever danken en vurig bidden voor elkaar opdat het worden moge: «een blij weerzien in de Hemel».

Mijn zoon-missionaris, mijn broers-priesters, ik reken op uw speciale gebeden aan het altaar. Mijn dochter-missionaris, mijn zusters in het klooster, langs het offer en, het gebed ontmoeten we elkaar in de Heer.

Mijn Jezus barmhartigheid

300 d. afl.

De familiën D'HUYVETTER
BUCKENS
GHYS en
RUYSSCHAERT,

danken U voor Uw gebeden en de blijken van genegenheid hun betoond bij het smartelijk verlies dat hen komt te treffen.